

„Esküszöm Apollónra, az orvosra és Aszklepioszra és Higieiára és Panakeiára és az összes istenekre és istennőkre - tanúkul hívva fel őket - hogy meg fogom tartani képességem és szándékom szerint a következő esküt és írott kötelezvényt. [...] Diaetikus rendeléseimet képességem és szándékom szerint a betegek hasznára fogom elvégezni, nem pedig ártalmára és kárára. És halált okozó szert nem fogok senkinek sem kiszolgáltatni, még kérésére sem, sőt ilyenféle tanácsot sem fogok adni, és hasonlóképp nem fogok adni nőnek sem magzatelhajtószert. [...] És nem fogok vágni még hólyagkőbetegségben szenvedőket sem, hanem útjukból kitérek majd azon mesterembereknek, akik ezt a gyakorlatot üzik. És ahány házba csak belépek, a betegek hasznára fogok belépni, távol tartva magamat minden egyéb szándékos és kárt okozó jogtalanságtól, főleg pedig a nemi visszaélésektől, úgy női, mint férfi testtel, mind a szabadokkal, mind pedig a rabszolgákkal szemben. És ha olyat látok vagy hallok orvosi kezelés közben vagy akár a therapia körén kívül az emberek életéről, amit nem szabad kifecsegni, azt el fogom hallgatni, abban a véleményben, hogy az efféle dolgokat szent titkok módjára kell megőrizni. Ha ezt az eskümet megtartom és nem szegem meg: örvendhessek életem fogytáig tudományomnak, s az életnek, de ha esküszegő leszek történjék ennek ellenkezője.”

